

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 14)
rådsmødereferater
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	2. oktober 2002

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets redegørelse for det uformelle ministermøde vedrørende retlige og indre anliggender den 13.-14. september 2002.

Kære<DOCUMENT_START> udenrigsminister.

Vedlagt sender jeg en redegørelse for det uformelle ministermøde vedrørende retlige og indre anliggender den 13. – 14. september 2002 for så vidt angår anliggender inden for Justitsministeriets ansvarsområde, idet jeg skal anmode om, at redegørelsen videresendes til Folketingets Europaudvalg til orientering.

Jeg har samtidig hermed sendt redegørelsen til Folketingets Retsudvalg til orientering.

Med venlig hilsen

Redegørelse

for

det uformelle ministermøde vedrørende retlige og indre anliggender
den 13. – 14. september 2002

EU-medlemsstaternes justits-, indenrigs- og integrationsministre mødtes den 13. – 14. september 2002 i København til uformelt ministermøde vedrørende retlige og indre anliggender.

Kommissær Antonio Vitorino deltog i det uformelle ministermøde. Endvidere var Rådets Generalsekretariat og Europa-Parlamentets Udvalg for Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender repræsenteret på mødet. Herudover deltog FN's flygtningehøjkommissær Ruud Lubbers og USA's justitsminister John Ashcroft i dele af mødet.

På det uformelle ministermøde blev følgende tre emner inden for Justitsministeriets ansvarsområde drøftet:

1. Schengen-samarbejdet og udvidelsen.
2. EU's narkotikapolitik.
3. Samarbejdet mellem EU og USA om bekæmpelse af terrorisme.

1. Schengen-samarbejdet og udvidelsen.

Der var på mødet tilslutning til det danske formandskabs oplæg, der indeholder følgende politiske retningslinjer:

1. Udvidelsesprocessen er uigenkaldelig, og Den Europæiske Union er fast besluttet på at afslutte tiltrædelsesforhandlingerne med op til 10 af kandidatlandene inden udgangen af 2002.
1. Fra og med indtræden i Den Europæiske Union skal de nye medlemsstater anvende EU's regelsæt, herunder væsentlige dele af reglerne for Schengen-samarbejdet.
1. Schengen-reglerne vil imidlertid alene være anvendelige fuldt ud i forhold til de nye medlemsstater, når Rådet træffer særlig beslutning herom. Dette vil først ske, når Rådet har sikret sig, at de nye medlemsstater er i stand til at anvende hele Schengen-regelsættet i praksis. Rådets beslutning herom vil blive baseret på en grundig evaluering, herunder i form af evalueringsbesøg af nationale eksperter.
1. Schengen-regelsættet – således som dette er fastlagt af Rådet den 17 Maj 1999 og senere er videreudviklet inden for rammerne af EU-samarbejdet om retlige og indre anliggender – skal gennemføres fuldt ud i de nye medlemsstater under hensyn til de oversigter over bedste praksis, der udarbejdes i forbindelse med den igangværende evaluering af gennemførelsen og anvendelsen af Schengen-reglerne i Schengen-landene. Kandidatlandene vil orienteret om den bedste praksis, der udvikles af Schengen-landene.
1. Anvendelsen af det samlede Schengen-regelsæt i forhold til de nye medlemsstater forudsætter, at alle retlige, organisatoriske, praktiske og tekniske betingelser er opfyldt, herunder navnlig de betingelser, der knytter sig til adgangen til Schengen-informationssystemet, samt en effektiv grænsekontrol. De nye medlemsstater skal vise, at de er i stand til at anvende Schengen-reglerne på en ensartet, korrekt, sammenhængende og effektiv måde.
1. Kommissionen og EU's medlemsstater vil på en åben og koordineret måde fortsætte og styrke bistanden til kandidatlandene i forbindelse med disses forberedelse af den fulde gennemførelse og anvendelse af Schengen-reglerne.
1. Med henblik på at lette gennemførelsen og anvendelsen af Schengen-reglerne vil kandidatlandene i videst muligt omfang blive inddraget i de praktiske og operationelle aktiviteter i tilknytning til Schengen-samarbejdet.
1. Anvendelsen af det samlede Schengen-regelsæt i forhold til de nye medlemsstater må hverken bringe den interne sikkerhed i EU i fare eller forstyrre funktionen og effektiviteten af Schengen-samarbejdet.
1. Der bør udarbejdes retningslinjer for, hvordan de nye medlemsstater bedst muligt forbereder sig på gennemførelsen og anvendelsen af det samlede Schengen-regelsæt. Retningslinjerne skal præsenteres for kandidatlandene i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2002, hvor kandidatlandene er inviteret til at deltage i en del af mødet. Retningslinjerne bør omfatte en generel beskrivelse af den evalueringssproces, som de nye medlemsstater vil blive omfattet af, herunder information om rækkefølgen for de forskellige evalueringstrin og om praktiske og proceduremæssige aspekter. Retningslinjerne bør endvidere så vidt muligt omfatte en vejledende tidsplan for, hvornår evalueringerne kan forventes indledt. I den forbindelse skal der tages hensyn til den nødvendige tekniske tilpasning af Schengen-informationssystemet (SIS II) samt til, at den delvise anvendelse af Schengen-reglerne i forhold til Storbritannien og Irland har høj prioritet.

Det blev på mødet understreget, at der alene er tale om vejledende retningslinjer for det videre arbejde, og at der ikke vil blive givet løfter om fuld iværksættelse af Schengen-reglerne, før alle betingelser er opfyldt. Den vejledende tidsplan skal tage udgangspunkt i, at SIS II først forventes at være klar i 2005/2006.

Spørgsmålet om kandidatlandenes gennemførelse af EU-reglerne om gensidig anerkendelse af strafferetlige afgørelser, herunder rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, vil blive taget op på ministermødet med kandidatlandene i oktober måned 2002.

1. EU's narkotikapolitik.

Der var på mødet tilslutning til det danske formandskabs oplæg, der indeholder følgende politiske retningslinjer:

1. Der bør gennemføres en midtvejsevaluering af gennemførelsen af EU's Narkotikastrategi og Handlingsplan inden udgangen af 2002 med henblik på, at der kan forelægges en midtvejsrapport for Det Europæiske Råd i København i december måned 2002. Midtvejsrapporten til Det Europæiske Råd bør omfatte klare politiske retningslinjer for den fremtidige indsats, som skal fastlægges af Rådet.
1. Som en del af midtvejsrapporten er der behov for at:

1. begrænse omfanget af de opgaver på europæisk niveau, der tilfører merværdi til indsatsen på nationalt niveau;
 1. identificere de eksisterende forslag, der forudsætter handling i EU;
 1. identificere de grundlæggende prioriteter i Handlingsplanen og tilføje de nye prioriteter, som er nødvendiggjort af udviklingen siden vedtagelsen af Handlingsplanen;
 1. fastsætte specifikke tidsfrister og målpunkter i forhold til de prioriteter, der identificeres;
 1. indføre en mekanisme, der gør det muligt at overvåge, at prioriteterne gennemføres.
1. EU's fremtidige indsats på narkotikaområdet skal være fokuseret, skal have en klar profil og skal baseres på kontinuitet, sammenhæng og effektivitet. På europæisk niveau skal der anvendes en integreret og multi-disciplinær tilgang med henblik på at reducere efterspørgslen, hindre udbuddet, forebygge misbrug, behandle misbrugere samt straffe kriminelle personer involveret i ulovlige aktiviteter.
 1. EU's fremtidige indsats på narkotikaområdet skal baseres på klare indikatorer på europæisk niveau og skal angå de problemer af grænseoverskridende karakter, som kræver en fælles indsats på europæisk niveau. Den Europæiske Union skal kun iværksætte en fælles indsats, når målet med indsatsen ikke mere hensigtsmæssigt kan opnås på nationalt niveau på rækkevis. Merværdien ved en fælles indsats på europæisk niveau skal undersøges nøje.
 1. De nationale narkotikapolitikker i medlemsstaterne skal i et vist omfang afspejle forskellige tilgange til løsning af narkotikaproblemet. Karakteren af narkotikaproblemet varierer, og af sociale og kulturelle årsager hverken kan eller bør forskelle undgås. En generel harmonisering af de narkotikapolitikker, der føres nationalt i EU's medlemsstater, er ikke et mål. Det skal imidlertid sikres, at de nationale narkotikapolitikker er forenelige, og at den nationale narkotikapolitik i en medlemsstat ikke undergraver de nationale narkotikapolitikker i andre medlemsstater. Endvidere er der i lyset af narkotikaproblemet's grænseoverskridende karakter behov for en vis overordnet politisk enighed på europæisk niveau med hensyn til, hvordan narkotikaproblemet mest hensigtsmæssigt håndteres.
 1. På rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 14. – 15. oktober 2002 bør der opnås politisk enighed om udkastet til rammeafgørelsen vedrørende tilnærmelse af de nationale strafferetlige bestemmelser om narkotikahandel. Endvidere skal den gensidige anerkendelse af den nationale retshåndhævelse på narkotikaområdet fortsættes med henblik på afslutning inden udgangen af 2002.
 1. Der bør hurtigst muligt etableres fælles efterforskningshold bestående af to eller flere medlemsstater med henblik på at styrke det grænseoverskridende politisamarbejde og tilvejebringe en effektiv indsats på narco-specifikt eller regionalt grundlag. Europol vil skulle indtage en vigtig rolle i forbindelse med etablering af sådanne fælles efterforskningshold.
 1. Forebyggelse og bekæmpelse af narkotikahandlen skal udvikles til et integreret element i bestræbelserne på at sikre et højt og ensartet niveau for kontrollen ved Den Europæiske Unions ydre grænser som opfølgning på Det Europæiske Råds møde i Sevilla i juni måned 2002. Gennemførelsen af Sevilla-konklusionerne vil i første omgang blive koncentreret om den ulovlige indvandring, men der vil og så blive taget hensyn til behovet for at forebygge og bekæmpe den grænseoverskridende narkotikahandel.
 1. Der bør navnlig fokuseres på ulovlig produktion, distribution og misbrug af syntetiske stoffer i EU's medlemsstater. Udviklingen på området for de syntetiske stoffer er alarmerende. Nye og faglige syntetiske stoffer er blevet introduceret, og der er opstået nye former for misbrug blandt nye typer af misbrugere. Situationen kræver en øjeblikkelig og samlet indsats i Den Europæiske Union. Der skal udvikles en sammenhængende EU-politik, som skal gennemføres via specifikke tiltag, herunder via
 1. etablering af et samarbejde vedrørende beslaglæggelse af ulovlige laboratorier inden for Den Europæiske Union baseret på fælles standarder for systematisk udveksling af strategisk, taktisk og operationel information mellem de retshåndhævende myndigheder;
 1. etablering af en fælles database over prækursorer, der bruges i forbindelse med ulovlig fremstilling af syntetiske stoffer;
 1. fælles analyse af visse beslaglagte syntetiske stoffer;

1. indsamling og koordinering af oplysninger dels om ulovlige laboratorier, udstyr og substanser, dels om kemikere, der er kendt for eller mistænkes for at være involveret i den ulovlige fremstilling af syntetiske stoffer;
 1. regelmæssig vurdering af truslen forbundet med syntetiske stoffer fra lande uden for Den Europæiske Union, region for region, med henblik på at identificere stofferne og fastlægge, i hvilket omfang – nu og i fremtiden – organiseret kriminelle grupper er involveret, herunder navnlig i forhold til kandidatlandene;
 1. etablering af partnerskaber vedrørende bekæmpelse af syntetiske stoffer mellem retshåndhævende myndigheder og det civile samfund, herunder navnlig indehavere af faciliteter, der er egnet til distribution af syntetiske stoffer.
1. Med henblik på håndteringen af narkotika uden for EU bør der sikres en højere EU-profil baseret på klare mål og prioriteter. Indsatsen skal styrkes på det bilaterale og det multilaterale niveau f.eks. i forhold til Balkan-landene, der står for en stor del af indførelsen af narkotika til EU's medlemsstater. Det skal sikres, at EU's politiske indflydelse og ressourcer på narkotika-området udnyttes i forbindelse med bekæmpelsen af fremstillingen af og handlen med narkotika uden for EU. Der bør så vidt muligt medtages anti-narkotika-klausuler i de aftaler, der indgås mellem EU og tredjelande.
 1. Indsatsen over for den narkotikarelaterede kriminalitet bør inddrages mere effektivt i EU's generelle indsats vedrørende kriminalitetsforebyggelse. Som et første skridt vil forebyggelse af narkotikakriminalitet blive behandlet under et seminar om kriminalitetsforebyggelse, der finder sted den 7. – 8. november 2002 i Ålborg. Med henblik på at støtte det arbejde, der skal iværksættes som opfølgning på s. 10, bør Kommissionen identificere de EU-programmer og –instrumenter, som kan have en betydning for nedbringelsen af efterspørgslen og for forebyggelsen af narkotikakriminalitet.
 1. Den bedste praksis vedrørende håndteringen af narkotikamisbrug og narkotikaafhængighed, f.eks. i form af behandling af stofmisbrugere i fængsler, bør identificeres, udvikles og udbredes regelmæssigt og systematisk af Det Europæiske Narkotikaobservatorium, som bør tilføres den nødvendige kapacitet.

Det blev på mødet fremhævet, at man i forbindelse med den fortsatte gennemførelse af handlingsplanen bør arbejde med konkrete tidsfrister og præcise mål, og at alle relevante parter, herunder Europol og Narkotikaobservatoriet, bør inddrages i midtvejsevalueringen.

En proaktiv indsats er påkrævet, og der bør sikres en større grad af sammenhæng mellem EU's narkotikapolitik og den nationale narkotikapolitik, ligesom der bør fokuseres på operationel implementering og opfølgning af tidligere vedtagelser.

Der vil som led i den fortsatte gennemførelse af handlingsplanen være behov for at styrke kontrollen med prækursorer samt kontrollen i lufthavne og ved eksport.

Eurojust bør inddrages også i forbindelse med narkotikakriminalitet, ligesom samarbejdet mellem forbindelsesofficerer bør udbygges.

Der bør desuden fokuseres på behandlingsindsatsen i fængslerne, ligesom EU bør undersøge og analysere omfanget af problemerne med crack.

For så vidt angår indsatsen i forhold til tredjelande bør kandidatlandene, Afghanistan og Balkan være prioriterede indsatsområder.

1. Samarbejdet mellem EU og USA om bekæmpelse af terrorisme.

Der var på mødet tilslutning til formandskabets oplæg, der indeholder følgende politiske retningslinjer:

1. Aftalen mellem Europol og USA vedrørende udveksling af persondata bør afsluttes inden udgangen af 2002.
1. Eurojust og de relevante amerikanske myndigheder bør indlede forhandlinger om lignende samarbejdsaftaler.
1. Der bør opnås væsentlige fremskridt under forhandlingerne om en aftale mellem EU og USA om udlevering og om gensidig retshjælp inden udgangen af 2002 med henblik på at forhandlingerne kan afsluttes hurtigst muligt. Aftalen skal supplere – ikke erstatte – bilaterale aftaler mellem USA og EU's medlemsstater, og aftalen skal tilføre sådanne bilaterale aftaler en merværdi. Foruden at sikre anvendelsen af hurtige og ringsregler bør aftalen mellem EU og USA angå nye former for retshjælp. Aftalen skal respektere de grundlæggende retsprincipper.

1. EU og USA skal fortsætte den tætte dialog vedrørende forhandlingerne om en FN-konvention om international terrorisme.

1. Udveksling af operationelle oplysninger om terroraktiviteter, herunder persondata, skal så hurtigt og effektivt som muligt sikres som en del af det bilaterale samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder i USA og i EU's medlemsstater og relevante EU-organer. Retshåndhævelseseksperter fra EU og USA bør mødes regelmæssigt med henblik på at udveksle information vedrørende vurderingen af terrorismetruslen.

1. Samarbejdet mellem EU og USA vedrørende brugen af kendetegn ved terrorister som et forebyggende middel bør udvikles hurtigst muligt på et ekspertmøde, der afholdes i tilknytning til et møde i Terrorismegruppen. Formålet skal være regelmæssigt at udveksle strategisk information mellem de retshåndhævende myndigheder vedrørende kendetegn ved terrorister.

1. Med henblik på at styrke det operationelle samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder i EU og USA bør der regelmæssigt afholdes møder mellem repræsentanter fra de relevante myndigheder, der er involveret i det praktiske og operationelle samarbejde mellem EU's medlemsstater og USA. I første omgang vil amerikanske eksperter blive inviteret til at deltage i Det Europæiske Retlige Netværks møde, der sted i Århus i december 2002.

1. EU og USA vil regelmæssigt udveksle relevant information vedrørende de retshåndhævelsesstrategier for bekæmpelse af terrorisme, der er udviklet, og om gennemførelsen af disse strategier.

1. USA og EU's medlemsstater vil undersøge muligheden for hurtigst muligt at etablere særlige fælles efterforskningshold med deltagelse af retshåndhævelsespersoner fra USA og fra en eller flere af EU's medlemsstater, navnlig med henblik på at efterforske finansieringen af terrorisme, f.eks. via narkotikahandel. Undersøgelsen vil blive gennemført inden for rammerne af det strategiske samarbejde mellem Europol og USA.

1. EU og USA bør systematisk udveksle information dels vedrørende sikkerhedsforanstaltninger iværksat med henblik på at forebygge terrorisme, navnlig i forbindelse med grænseskontrol, dels vedrørende retshåndhævelsesinitiativer og efterforskningsteknikker af relevans for bekæmpelsen af terrorisme.

Der var enighed om, at samarbejdet mellem EU og USA om bekæmpelse af terrorisme bør udbygges på tre områder:

1. Forebyggelse

1. Efterforskning og udveksling af oplysninger

1. Retsforfølgning

Relevante tredjelande bør inddrages i det udbyggede samarbejde, ligesom der er behov for at etablere et særligt samarbejde i forbindelse med større begivenheder, herunder OL i Grækenland.

Det blev understreget, at effektiv udveksling af oplysninger er af afgørende betydning for den fælles indsats mod terrorisme, og at det i den forbindelse vil være nødvendigt at acceptere visse strukturelle forskelle i databeskyttelsen. Sådanne forskelle må ikke blokere for et effektivt samarbejde om retshåndhævelse.

EU og USA insisterer på at overvinde eventuelle forskelle i nationale retssystemer, herunder i forbindelse med forhandlingerne om en aftale på det strafferetlige område. EU og USA har fælles målsætninger og søger fælles løsninger, idet grundlæggende menneskerettigheder må iagttages.

Nye metoder, herunder nye teknologiske muligheder, må bringes i anvendelse som led i samarbejdet vedrørende retlige og indre anliggender, herunder med henblik på beskyttelse af officielle dokumenters integritet. Desuden er der behov for en øget specialisering for så vidt angår terrorismebekæmpelsen.

Endelig var der på mødet enighed om, at udbygningen af samarbejdet mellem EU og USA, herunder igangværende forhandlinger, må fremskyndes mest muligt, og at man på alle niveauer bør have den politiske prioritet for øje.